

Rapporten oplyser, at der omkring den gennemsnitlige lønprocent på ca. 25 er udsving på fra 12,9 pct. til 36,5 pct.

Oplysningen er mere vildledende end vejledende. Den drastiske afvigelse nedad fra gennemsnittet skyldes et apotek med særlige forhold, herunder en leverance til distribuerende dyrlæger af størrelsesorden 25-30 mill. kr. foruden en betragtelig produktion under produktionskoncentreringer.

I øvrigt er der tale om et apotek med en omsætning, der er ca. dobbelt så stor som det næststørste apoteks omsætning.

Tilsvarende burde det være oplyst, at apoteket med den fra gennemsnittet drastisk afvigende lønprocent i opadgående retning er et af dem, der for tiden drives af sundhedsstyrelsen for Apotekerfondens regning. Sådant drift er erfaringsmæssig meget dyr og regnskabet i øvrigt helt atypisk og derfor uegnet til brug ved orienterende sammenligninger.

I 1980 havde 69,9 pct. af apotekerne en lønprocent, der højst afveg 3 pct. fra den gennemsnitlige lønprocent på 24,9.

Rapporten forklarer den manglende overensstemmelse mellem faktisk anvist løn og udgiftsført løn for det enkelte apotek med det forhold, at der er indgået overenskomst om central lønafregning.

Oplysningen er ukorrekt, og forholdet har intet med den centrale lønafregning at gøre.

Denne blev etableret i 1970 på grund af indførelse af kildeskat for at lette apotekerne administrationen af skattevæsenets og sociallovgivningens meget indviklede regler og derved opnå rationaliseringer i apotekernes administration. Samtidig har systemet været til stor fordel for skattevæsenet i administrativ henseende.

Lønpułjeordningen, der medfører ensartet lønudgift pr. ansat farmaceut uanset dennes anciennitet, er for farmaceuternes vedkommende indført for ca. 65 år siden og for assistenters og defektricens vedkommende ligeledes før etableringen af central lønafregning.

26 ad pag. 34, pkt. 49

Rapporten omtaler, at lønsystemerne er opbygget, uden at de centrale myndigheder har været taget med på råd endsige godkendt ordningerne.

Oplysningerne er ukorrekte, hvad følgende eksempler vil vise.

Løntilskudsfonden er etableret ved forhandlinger mellem farmaceutforeningen, indenrigsministeriet og apotekerforeningen i 1943 og har siden da været administreret af en bestyrelse med en tilfornordnet repræsentant fra indenrigsministeriet.

Samtlige ændringer i overenskomsten - ca. en halv snes - har efter løntilskudsfondens etablering været indsendt til godkendelse i indenrigsministeriet.

Vagtudligningsordningen er etableret efter et krav fra indenrigsministeriet under overenskomstforhandlingen i 1965 som en nødvendig forudsætning for, at den overenskomstmæssige honorering af farmaceuternes vagttjeneste kunne tåles af de apoteker, der i henhold til ministeriets bekendtgørelse er pålagt vagtforpligtelser, som alle øvrige apoteker er helt fritaget for.

Ministeriets henvendelse til apotekerforeningen i denne sammenhæng er dokumenteret over for embedsmændene i indenrigsministeriets afgiftsgruppe under forhandlingerne i sommeren 1980, hvorfor det må overraske at genfinde en sådan fejlagtig oplysning i nærværende rapport.

Oplysningen om opsamling af kapital i de forskellige fonds er ligeledes forkert. *Der findes ingen opsamling af kapital sted.*

Lønafgifterne fastsættes således, at der hverken tilstræbes over- eller underskud.

27 ad pag. 34-35, pkt. 50

Danmarks Apotekerforening må tage afstand fra brugen af så værdiladede udtryk som »hjemmelavede« systemer i en officiel rapport fra rigsrevisionen.

Rapporten anfører, at repræsentanter for de offentlige myndigheder mener, at de pågældende interne ordninger ikke er en nødvendig forudsætning for, at det lovbestemte afgifts/tilskudssystem kan fungere.

Det blev sammen med dokumentationen af ministerens krav om vagtudeligningsordning oplyst over for afgiftsudvalget, at et særligt belastet vagtapotek fra denne udligningsordning modtog vagttilskud med ca. 50.000 kr. pr. måned. Havde dette tilskud ikke kunnet ydes, ville det pågældende apotek i stedet for et beskedent overskud have